

ниславів. г-зії. Майстер та власник кахлярської майстерні у м. Львів. Опікун укр. ремісничої молоді. Чл. управи Бурси ім. Митрополита Андрея для філії Академіч. г-зії у м. Львів. Співзасновник, секретар Міщанського братства в м. Львів. Чл. т-ва "Зоря". Діяч УНДП. Делегат до УНРади від м. Львів (Станиславів, 01–05.1919). Чл. комісії тех. відбудови. Працівник відділу постачання Управління головноуповноваженого по харчуванню Галичини і Буковини (Станиславів, весна 1919). Учасник Надзвичайного з'їзду УНДП у м. Станиславів (28–29.03.1919).

Після відступу уряду ЗУНР за р. Збруч повернувся до м. Львів, де продовжив професійну діяльність. Чл. Ради Укр. т-ва допомоги інвалідам у м. Львів. Чл. ШНК УНТП, ЦК УНДО (1928). Чл.-засн. Укр. катол. союзу (15.01.1931). Після ДСВ – на еміграції в США.

П. у м. Окленд (шт. Каліфорнія, США).

Літ.: Павлишин О. Львівщина в добу Західно-Української Народної Республіки (1918–1919). Львів, 2008. С. 47, 76, 175.

Олег Павлишин

**ГАЛІБЕЙ
Степан**

(1881–1942) – військ. і політ. діяч, учасник нац.-демократ. революції 1918 на ЗУЗ, комендант м. Коломия. Н. у

с. Устя Зелене (нині Монастирис. р-ну Терноп. обл.). Управитель бурси УПТ в м. Коломия (1908); викл. математики і фізики в Коломий. г-зії (1908–14).

Учасник ПСВ. Поручник, ад'ютант коша 36-го піх. полку, що дислокувався у м. Коломия.

Комендант м. Коломия у 12.1918–05.1919.

Після поразки визвол. змагань викладав у Коломий. г-зії (1922–24), Коломий. польс. г-зії (1925); дир. укр. приватної г-зії УПТ "Рідна школа" (1922–24) та укр. жін. семінарії в м. Коломия (з 1924). Працював шкільним інспектором у м. Львів (після 1925) і Живець (нині Польща; 1929).

У міжвоєн. період разом з Т. Примаком звинувачений польс. ветеран. орг-ціями у відповідальності за нібито знущання над польс. вояками у Косачівському таборі для інтернованих осіб 1919 та їх смерті від голоду і тифу.

П. у м. Станіслав (нині Івано-Франківськ).

Дж.: ДАФО. Ф. 636. Оп. 1. Спр. 8. Арк. 33; Там само. Спр. 9. Арк. 10.

Літ.: Коломия в спогадах. Торонто, 1962; Монолатій І. Вічний жид з Коломий. "Українець" Мойсеєвого визнання Яків Саулович Оренштайн. Івано-Франківськ, 2014. С. 234–235; *Полатайчук Я.* Галібей Степан // Енциклопедія Коломийщини. Зш. 4, літ. Г–Г. Коломия, 2006. С. 24–25; Хрестоматія з історії Коломий / упоряд. І. Монолатій. Івано-Франківськ, 2016. С. 198–199, 206; "Zaslugi" atamana Halibėja. List Nauczycielki // Głos Ziemi Żywieckiej. Żywiec, 1929. 28 list.

Іван Монолатій

ГАЛІБЕЙ

Юрій-Адальберт Павлович

(09.04.1888–13.06.1919) – церк. і громад. діяч, капелан ГА. Н. у с. Устя Зелене Бучацького пов. в сім'ї селянина. Рідний брат священика І. Галібея, сотника ГА, учителя й інспектора шкіл С. Галібея, власника кахляр. ф-ки в м. Львів М. Галібея. Навч. у нар. школі с. Устя Зелене, дир. якої подбав про стипендію для братів Галібеїв від митрополита А. Шептицького для здобуття вищої